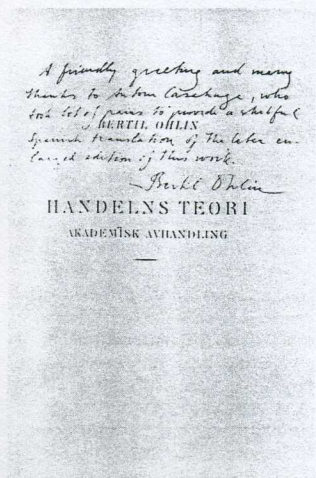

mitjà del qual els economistes subministrin polítiques maximitzadores. Per tant, la justificació d'aquesta teoria perd el seu sentit davant els nous enfocaments, principalment davant de l'enfocament contractual o constitucional. No es tracta, doncs, de recomanar polítiques socialment òptimes, sinó de dissenyar institucions i regles socialment òptimes. Malgrat que pugui semblar que aquest enfocament és ingenu davant la permanent vocació dels economistes a subministrar polítiques, i àdhuc el comportament dels polítics benevolents a demanar-les, hi ha quelcom de realista en aquest plantejament. D'una banda, les investigacions en la teoria positiva de la Política Econòmica, referides al cicle econòmic polititzat o les intervencions macroeconòmiques per al benefici polític o, també, les investigacions sobre les solucions constitucionals tant fiscals com monetàries, estan derivant cap a propostes polítiques sobre la necessitat de constitucions fiscals. En aquesta línia descrita, s'inclouen diverses lectures, potser amb una certa tendència cap a aquelles que

consideren els polítics i els buròcrates com a variables endògenes, amb detriment d'altres alternatives. Però els nous enfocaments obren un ampli ventall de possibilitats, i són la culminació del text.

L'essencial dels nous enfocaments és la combinació entre la teoria positiva i normativa que permeten a la Teoria de la Política Econòmica, explicar i preveure resultats amb institucions alternatives, i la disponibilitat de criteris per seleccionar les millors institucions. Aquest també és més un punt de realisme que no pas d'ingenuïtat. Alguns dels darrers treballs realitzats dins l'àmbit de la coordinació de la política econòmica internacional, introdueixen resultats diferents, fruit d'institucions alternatives (cooperatives i no-cooperatives), que són avaluades amb criteris paretians. Alhora, les polítiques econòmiques, almenys les dels països industrialitzats, tenen un fort component de coordinació. Si bé d'aquest vessant més recent no hi ha cap lectura, almenys es troben en el text les bases per assolir-les. ◀

Dedicatòria de la 1a. edició sueca de la Teoria del Comerç Internacional i Interregional de Bertil Ohlin.

Col. legi d'Economistes
Revista Econòmica de Catalunya. n=2

MIQUEL RUBIROLA

Director de l'Institut Català del Crèdit Agrari.

L'economia de mercat no és el capitalisme

L'ESTRUCTURA DEL FET QUOTIDIÀ, ELS JOCS DE L'INTERCANVI I EL TEMPS DEL MÓN CAPITALISTA, ANALITZATS PER FERNAND BRAUDEL

Fernand Braudel va morir el dia 28 de novembre de l'any 1985 i d'ell ens resta, ara, més viva que mai la seva obra escrita. Hom ha assenyalat, sovint, amb intencionada imprecisió, que Braudel és l'autor de «solament» dues obres, superbes i magnífiques: *La Mediterrània i el món mediterrani a l'època de Felip II*¹ i *Civilització material, economia i capitalisme, segles XV-XVIII*.² A conèixer la història del Mediterrani en temps de Felip II va dedicar vint-i-cinc anys i a l'estudi de l'economia material, els jocs de l'intercanvi i el capitalisme, uns altres vint. Com ell mateix digué: «Sens dubte és molt temps, mas-

sa temps». Aquesta, però, fou la seva passió: la història econòmica, una història «completa» dels homes, analitzada des d'un cert punt de vista. Una història que, a les seves mans, esdevé, a la vegada, la vida dels qui en són els seus grans actors; la història dels esdeveniments econòmics de llarga durada; l'evolució de la conjuntura i les seves crisis i, finalment, la història estructural que evoluciona lentament al llarg d'amplis períodes. La genialitat de Braudel ha consistit a organitzar intel·ligiblement una amplíssima gamma de fets puntuals i explicacions ocasionals, dotant-los de prou coherència, fins a fer tangibles i vius espais geogràfics con la Mediterrània, o bé dotar d'accent propi abstraccions i teories com la dels equilibris i desequilibris profunds que es produeixen al si de la llarga durada de la història.

L'any 1977, Braudel va donar tres conferències a la Johns Hopkins University, titulades *Afterthoughts on Material Civilisation and Capitalism*, el contingut de les quals es coneix amb la denominació genèrica de *La dinàmica del Capi-*

1. *La Méditerranée et le monde méditerranéen à l'époque de Philippe II*. Armand Colin, París, 1979 (réédition revue et corrigée). Première édition, 1947. (La versió castellana és el del Fondo de Cultura Económica, México, D.F.).

2. *Civilisation matérielle, Économie et Capitalisme XVe-XVIIIe Siècle*. Armand Colin, París, 1979, 544 pp., 600 pp., i 608 pp. (La versió castellana és d'Alianza Editorial, Madrid, 1985, 3 vols.).

3. *La dynamique du Capitalisme*. Editions Arthaud, París, 1985, 120 pp. (La versió castellana és d'Alianza Editorial, Madrid, 1985 135 pp.).

